

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2024 roku

Sąd Rejonowy w Skierniewicach, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Marcin Brzezowski

Protokolant: Małgorzata Minda

pod nieobecność prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2024 roku i 14 lutego 2024 roku

sprawy **J. P.**, syna J. i Z. z domu C., urodzonego (...) w S.,

oskarżonego o to, że

w okresie od 16 stycznia 2018 roku do 14 maja 2020 roku z wyłączeniem okresu od 21 listopada 2018 roku do 20 maja 2019 roku w miejscowości Ż. w województwie (...) uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Skierniewicach III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 12 sierpnia 2009 roku, polegającego nałożeniu na rzecz małoletniego P. P. reprezentowanego przez matkę M. B. rat alimentacyjnych w kwocie po 300 zł miesięcznie, o łącznej wysokości powstałych wskutek tego zaległości stanowiących równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych

tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.

I. uniewinnia oskarżonego J. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. obciąża Skarb Państwa kosztami procesu.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 447/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli			

wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-	J. P.	w okresie od 16 stycznia 2018 roku do 14 maja 2020 roku z wyłączeniem okresu od 21 listopada 2018 roku do 20 maja 2019 roku w miejscowości Ż. w województwie (...) uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Skierniewicach III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 12 sierpnia 2009 roku, polegającego nałożeniu na rzecz małoletniego P. P. reprezentowanego przez matkę M. B. rat alimentacyjnych w kwocie po 300 zł miesięcznie, o łącznej wysokości powstałych wskutek tego zaległości stanowiących równowartość co najmniej	

		trzech świadczeń okresowych tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
J. P. jest ojcem P. P., który urodził się w dniu (...). Matką P. P. jest M. B..	Odpis skrócony aktu urodzenia	17	
Zeznania świadka P. P.	47, 123-124 i 210		
Zeznania świadka M. B.	31, 124 i 210		
Wyrokiem zaocznym z dnia 12 sierpnia 2009 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach w sprawie o sygn. akt III RC 39/09 zasądził od J. P. na rzecz P. P. alimenty w kwocie po 300 złotych miesięcznie płatne do 10 – go każdego miesiąca do rąk matki uprawnionego M. B. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności każdej z rat.	Odpis wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 12 sierpnia 2009 roku III RC 39/09	8	
Z uwagi na niepłacenie alimentów przez J. P. oraz bezskuteczność egzekucji prowadzonej z wniosku P. P., M. B. wystąpiła w imieniu syna o przyznanie świadczeń alimentacyjnych. Decyzją Wójta Gminy S. z dnia 6 lutego 2020 roku numer (...).4740.1.2020 przyznano na rzecz P. P. świadczenie z funduszu alimentacyjnego	Odpis decyzji Wójta Gminy S. z dnia 6 lutego 2020 roku	2-3	

<p>do ukończenia 18 roku życia, w kwocie po 300 zł miesięcznie na okres od dnia 1 stycznia 2020 roku do dnia 31 lipca 2020 roku oraz świadczenie z funduszu alimentacyjnego na osobę uprawnioną w wieku od 18 roku życia do ukończenia 25 roku życia w kwocie po 300 zł miesięcznie na okres od 1 sierpnia 2020 roku do dnia 30 września 2020 roku.</p>			
<p>Dokumentacja komornika</p>	<p>6, 25-29, 70, 116</p>		
<p>Zeznania świadka M. B.</p>	<p>31, 124 i 210</p>		
<p>Wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2020 roku Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej w sprawie II K 162/20 skazał J. P. za to, że</p> <p>a. w okresie 16 stycznia 2018 roku do 21 listopada 2018 roku w miejscowości B. i K. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Skierniewicach w sprawie III RC 39/09 wobec syna P. P. narażając go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych oraz doprowadzając do zaległości stanowiącej równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, tj. przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. za</p>	<p>Odpis wyroku Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z dnia 6 sierpnia 2020 roku II K 162/20</p>	<p>127</p>	

który orzeczono karę 4 miesiące ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

b. w okresie od dnia 21 maja 2019 roku do dnia 22 lutego 2020 roku w B. i K. uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Skierniewicach w sprawie III RC 39/09 wobec syna P. P. narażając go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych oraz doprowadzając do zaległości stanowiącej równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych tj. przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. za który orzeczono karę 4 miesiące ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Orzeczono wobec J. P. karę łączną 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w

stosunku miesięcznym. Wyrok uprawomocnił się w dniu 13 sierpnia 2020 roku.			
Dane o karalności	201-206		
W dniu 5 maja 2020 roku J. P. został osadzony w Zakładzie Karnym w Ł. celem odbycia kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Skierniewicach II K 360/18. J. P. przebywał w Zakładzie Karnym w Ł. od dnia 5 maja 2020 roku do dnia 3 listopada 2020 roku.	Dane dotyczące odbycia kary pozbawienia wolności	77, 115-116	
P. P. cofnął wniosek o egzekucję należnych mu alimentów. W związku z powyższym Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sochaczewie J. J. (2) postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2020 roku umorzył egzekucję alimentów z wniosku P. P.. Po tej dacie egzekwowane były tylko alimenty zaległe.	Pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sochaczewie z dnia 23 stycznia 2024 roku	219	
P. P. w dniu 11 lipca 2020 roku ukończył 18 rok życia. Po wakacjach 2020 roku przerwał naukę w szkole. Od dnia 28 października 2020 roku rozpoczął pracę zarobkową.	Zeznania świadka P. P.	47, 123-124 i 210	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-	J. P.	w okresie od 16 stycznia 2018 roku do 14 maja 2020 roku z wyłączeniem okresu od 21 listopada 2018 roku do 20 maja 2019 roku w miejscowości Ż. w województwie (...) uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Skierniewicach III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 12 sierpnia 2009 roku, polegającego nałożeniu na rzecz małoletniego P. P. reprezentowanego przez matkę M. B. rat alimentacyjnych w kwocie po 300 zł miesięcznie, o łącznej wysokości powstałych wskutek tego zaległości stanowiących równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Uchylenie się przez J. P. od obowiązku alimentacyjnego w łącznej wysokości powstałych wskutek tego zaległości stanowiących równowartość co najmniej	Odpis wyroku Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z dnia 6 sierpnia 2020 roku w sprawie II K 162/20	127	

trzech świadczeń okresowych.			
Zeznania świadka P. P.	47, 123-124 i 210		
Zeznania świadka M. B.	31, 124 i 210		
Dane dotyczące okresu pozbawienia wolności	77, 115-116		
Informacja od Komornika Sądowego	219		
Decyzja przyznająca świadczenie z Funduszu Alimentacyjnego	2-3		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
-	Wyjaśnienia oskarżonego J. P.	Wyjaśnienia oskarżonego zostały uznane za wiarygodne. Są one spójne oraz logiczne, korespondowały z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie.	
Zeznania świadka P. P.	Zeznania świadka zostały uznane za wiarygodne. Świadek był niezwykle ważnym źródłem dowodowym, który pozwolił ustalić okres do którego trwał obowiązek alimentacyjny. Jego zeznania są logiczne i spójne, korespondują		

	z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.		
Zeznania świadka M. B.	Świadek była matką pokrzywdzonego. Jej depozycje zostały uznane za wiarygodne. Nie budziły one wątpliwości Sądu jak również nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.		
Wszystkie pozostałe dowody o charakterze nieosobowym niewymienione w sposób indywidualny jak protokoły, odpisy wyroków, karta karna oraz inne dokumenty urzędowe oraz prywatne	Wszystkie pozostałe dowody o charakterze nieosobowym niewymienione w sposób indywidualny zostały uznane za wiarygodne. Nie budziły one wątpliwości Sądu jak również nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-	-	-	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	J. P.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach
uniewinnienia

Zgodnie z treścią art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. nie wszczyna się postępowania w wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia; czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa. Jak stanowi natomiast art. 414 § 1 k.p.k. w razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie lub danych przemawiających za warunkowym umorzeniem postępowania, sąd wyrokiem umarza postępowanie albo umarza je warunkowo. Jednakże w razie stwierdzenia okoliczności wymienionych w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 sąd wydaje wyrok uniewinniający, chyba że sprawca w chwili czynu był niepoczytalny.

Jak stanowi art. 209 § 1 k.k. kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych

wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Znamiona przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. zostaną wyczerpane, gdy łączna wysokość powstałych wskutek uchylania się zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych albo jeśli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. Pierwsza sytuacja zachodzi wówczas, gdy sprawca przez okres łącznie co najmniej 3 miesięcy nie zapłaci w całości alimentów. Wchodzi ona w grę również wtedy, gdy sprawca co prawda płaci w terminie, ale kwoty mniejsze, natomiast suma zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń. Jeśli w trakcie uchylenia się od obowiązku alimentacyjnego wysokość świadczenia ulegnie zmianie, należy tę okoliczność uwzględnić przy obliczeniu równowartości trzech świadczeń. Świadczenie okresowe polega na powtarzającym się

regularnie, w określonych odstępach czasu, w trakcie trwania stosunku prawnego, przy czym wielkość świadczenia nie jest z góry określona. Druga sytuacja uwzględnia nie tyle wysokość świadczenia, co okres zwłoki w jego spełnieniu. Świadczenie nie ma charakteru okresowego, musi być zatem znana jego wysokość z góry (V. Konarska – Wrzosek (red.), Kodeks karny. Komentarz, LEX).

W przedmiotowej sprawie nie budził wątpliwości fakt uchylania się oskarżonego J. P. od świadczeń alimentacyjnych wobec syna P. P.. Kluczowym dla rozstrzygnięcia sprawy było ustalenie drugiego ze znamion przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. – tj. czy zaległość alimentów wynosiła co najmniej okres 3 miesięcy. Dla rozstrzygnięcia sprawy i ostatecznego uniewinnienia oskarżonego znaczenie miały dwie niezwykle istotne kwestie. Pierwszą jest treść wyroku Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z dnia 6 sierpnia 2020 roku w sprawie II K 162/20, a przede wszystkim przyjęty w nim zakres temporalny czynu przypisanego. Drugą kwestią było ustalenie, czy przy wyżej poczynionych przez Sąd ustaleniach faktycznych nie doszło

do dekompletacji znamion przestępstwa z uwagi na usamodzielnienie się P. P. z dniem 28 października 2020 roku oraz okres izolacji penitencjarnej oskarżonego.

W przedmiotowej sprawie oskarżyciel zarzucił J. P. czynu niealimentacji popełniony od dnia 16 stycznia 2018 roku do dnia 14 maja 2020 roku z wyłączeniem okresu od dnia 21 listopada 2018 roku do dnia 20 maja 2019 roku.

Jak wynika z akt sprawy wyrokiem Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z dnia 6 sierpnia 2020 roku w sprawie II K 162/20 przypisano J. P. przestępstwo niealimentacji popełnione w okresie od dnia 16 stycznia 2018 roku do dnia 21 listopada 2018 roku oraz od dnia 21 maja 2019 roku do dnia 22 lutego 2020 roku.

Z uwagi na powyższe z opisu czynu przedstawionego w skardze prokuratora należało wyeliminować okres od dnia 16 stycznia 2018 roku do dnia 22 lutego 2020 roku.

Zestawienie zarzutu oskarżenia w przedmiotowej sprawie z wyrokiem Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z dnia 6 sierpnia 2020 roku w

sprawie II K 162/20 nakazuje wyeliminowanie w przedmiotowej sprawie z okresu czynu czas od dnia 16 stycznia 2018 roku do dnia 22 lutego 2020 roku. Okres nie alimentacji wskazany w zdaniu poprzednim został już przypisany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z dnia 6 sierpnia 2020 roku w sprawie II K 162/20.

Po powyższych ustaleniach stwierdzić należy, że czasookres czynu niealimentacji pozostały do rozważenia to czas od dnia 23 lutego 2020 roku do dnia 14 maja 2020 roku (ostatni dzień czasookresu przyjętego przez prokuratora).

Czasookres ten już prima facie wskazuje, że nastąpiła dekompletacja znamion przestępstwa – czas ten nie wynosi co najmniej 3 miesiące.

Oczywiście w orzecznictwie i piśmiennictwie przyjmuje się dopuszczalność wyjścia poza granice skargi przy przestępstwie alimentacji na okres późniejszy. Uprawnienie sądu do modyfikacji ram czasowych okresu popełnienia przestępstwa rozciąga się do daty wyroku sądu pierwszej instancji (D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, LEX; wyrok

SN z dnia 27 lutego 2002 roku, II KKN 17/00).

W przedmiotowej sprawie nawet dopuszczalność takiego postępowania wskazuje na dekompletację znamion przestępstwa.

Nie można było rozszerzyć ram temporalnych czynu na okres od 15 maja 2020 roku do co najmniej dnia 23 maja 2020 roku. Jak wynika z akt sprawy oskarżony od dnia 5 maja 2020 roku do dnia 3 listopada 2020 roku przebywał w zakładzie karnym odbywając karę pozbawienia wolności. W związku z powyższym jedyna możliwość to modyfikacja czasookresu od dnia 23 lutego 2020 roku do dnia 4 maja 2020 roku, co jeszcze bardziej zmniejsza czasookres czynu. W związku z powyższym okres nie alimentacji powinien zostać określony od dnia 23 lutego 2020 roku do dnia 4 maja 2020 roku. W wypadku zaistnienia obiektywnej niemożności łożenia na utrzymanie, z oczywistego powodu wyłączone będzie przypisanie sprawcy winy, stanowiącej konieczny warunek odpowiedzialności karnej. Do okoliczności, które wyłączają winę w zakresie zaniechania wykonywania obowiązku alimentacyjnego, w piśmiennictwie i

orzecznictwie zaliczono pozbawienie wolności osoby, na której obowiązek tego rodzaju spoczywa (T. Bojarski (red.), Kodeks karny. Komentarz, LEX; wyrok SN z dnia 3 lipca 2007 roku, III KK 144/07). Przy takim stanie faktycznym sprawy należało uznać, że nastąpiła dekompletacja znamion bowiem okres ten nie wynosi co najmniej trzech miesięcy.

W ocenie Sądu niedopuszczalne również byłoby rozważenie i przyjęcie za słuszny poglądu o możliwości rozszerzenia temporalnych granic czynu na okres po zakończeniu odbywania kary tj. po dniu 3 listopada 2020 roku i to z kilku powodów.

Po pierwsze stanowiłoby to wyjście poza granice skargi. O jedności czynu świadczy nie tylko miejsce, czas, zespół zintegrowanych zachowań, ale również impuls woli. Nie można mówić o tożsamym impulsie woli z przerwą w jego występowaniu od dnia 5 maja 2020 roku do dnia 3 listopada 2020 roku. Zachowanie oskarżonego po dniu 3 listopada 2020 roku stanowiłoby nowy czyn – z uwagi na długi czasookres izolacji penitencjarnej wykluczający możliwość uznania trwania zamiaru

tożsamego z czynem popełnionym od dnia 23 lutego 2020 roku.

Po drugie, w zakresie zachowania po dniu 3 listopada 2020 roku należało uznać, że brak było wniosku o ściganie od osoby uprawnionej. W przedmiotowej sprawie bowiem postępowanie zostało wszczęte z urzędu z uwagi na to, że uprawniony otrzymywał świadczenia z funduszu alimentacyjnego w okresie zarzutu. Decyzja gminy przyznająca świadczenia dotyczyła okresu do dnia 30 września 2020 roku. Po dniu 30 września 2020 roku, a tym bardziej po dniu 3 listopada 2020 roku Gmina nie przyznawała świadczeń alimentacyjnych P. P. w związku z tym potrzebny byłby wniosek o ściganie pochodzący od uprawnionego – P. P., co w okolicznościach niniejszej sprawy i tak prowadziłyby do uznania braku znamion przestępstwa z powodów określonych niżej.

P. P. w dniu 11 lipca 2020 roku ukończył 18 rok życia. W sierpniu 2020 roku cofnął wniosek o egzekucje swoich alimentów, we wrześniu 2020 roku zrezygnował z dalszej edukacji, a w dniu 28 października 2020 roku podjął zatrudnienie w związku z czym nie można uznać, że po tym dniu był uprawniony do świadczeń

alimentacyjnych. W dniu 4 listopada 2020 roku nie doszło do naruszenia dobra prawnego chronionego przez art. 209 § 1 k.k. Zgodnie z brzmieniem art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka powstaje z chwilą urodzenia się dziecka (por. art. 141 k.r.o.) i trwa do czasu, kiedy dziecko uzyska zdolność samodzielnego utrzymania się. Zdolność samodzielnego utrzymania się z reguły oznacza podjęcie przez dziecko odpowiedniej dla niego pracy zarobkowej i uzyskiwanie z niej dochodów (M. Fras (red.), M. Habdas (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, LEX). W związku z powyższym należało uznać, że obowiązek alimentacyjny wygasł w dniu 28 października 2020 roku – P. P. po ukończeniu 18 roku życia, zakończeniu edukacji oraz podjęciu pracy był w stanie utrzymać się samodzielnie. Wyrazem tego było również cofnięcie wniosku egzekucyjnego w sierpniu 2020

roku. Po tej dacie komornik nie prowadził już egzekucji świadczeń alimentacyjnych (poza zaległymi). Po dniu 30 września 2020 roku nie były wypłacane świadczenia z funduszu alimentacyjnego – brak zatem było wniosku o ściganie, a sam P. P. cofnął egzekucję we wcześniejszym okresie czasu, a przed opuszczeniem zakładu karnego przez J. P. ukończył 18 rok życia i zaczął utrzymywać się samodzielnie.

Podsumowując wskazać należy, że w przedmiotowej sprawie doszło do dekompletacji znamion przestępstwa – okres niealimentacji nie wynosił co najmniej 3 miesięcy. Niewątpliwie okres nie alimentacji możliwy do przypisania w przedmiotowej sprawie trwał od dnia 23 lutego 2020 roku do dnia 4 maja 2020 roku – tj. granice określone w zarzucie prokuratora. Okres wcześniejszy został objęty skazaniem za niewywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego w innej sprawie. Okres późniejszy nie mógł zostać przypisany ponieważ od dnia 5 maja 2020 roku do dnia 3 listopada 2020 roku oskarżony przebywał w izolacji penitencjarnej. Natomiast po dacie 3 listopada 2020 roku

zachowanie oskarżonego stanowiłoby nowy impuls woli – odmienny od zachowania od 23 lutego 2020 roku do 4 maja 2020 roku, co było poza granicami skargi. Ponadto okres po dacie 3 listopada 2020 roku nie był objęty wnioskiem o ściganie – na ten okres czasu nie było przyznanego świadczenia z funduszu alimentacyjnego, co uprawniałoby do prowadzenia postępowania z urzędu. Przede wszystkim jednak, po dacie wskazanej w zdaniu poprzednim obowiązek alimentacyjny nie istniał – P. P. ukończył 18 rok życia, cofnął wniosek alimentacyjny, przerwał edukację i przed dniem 3 listopada 2020 roku podjął pracę.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-	-	-	-

5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-	-	-	-
7.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
-			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II.	<p>Jak stanowi art. 632 pkt 2 k.p.k. jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia postępowania koszty procesu ponosi w sprawach z oskarżenia publicznego - Skarb Państwa, z wyjątkiem należności z tytułu udziału adwokata lub radcy prawnego w charakterze pełnomocnika pokrzywdzonego,</p>		

	oskarżyciela posiłkowego albo innej osoby. Mając na uwadze treść wskazanego przepisu kosztami procesu obciążono w przedmiotowej sprawie Skarb Państwa.
6. 1Podpis	